

Jordi Urbón
Nàufrags

Diputació de Girona

Coberta anterior:

Jordi Urbón,
Sèrie *Delirium*
S/T (fragment), 2009
150 x 150 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

Coberta posterior:

Jordi Urbón,
Sèrie *Delirium*
S/T (fragment), 2009
150 x 150 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

**Exposicions Viatgeres
de la Diputació de Girona (10)**

Edita:

Diputació de Girona / Oficina de Difusió, 2013

Coordinació de les Exposicions Viatgeres:

Ibet Vila

Disseny:

Xavi Roqueta / Maria Palahí

Jordi Urbón

Nàufrags

Des de les profunditats de l'ésser humà

Magdala Perpinyà Gombau

«(...) En un muro blanco dibujas las alegorías del reposo, y es siempre una reina loca que yace bajo la luna sobre la triste hierba del viejo jardín. Pero no hables de los jardines, no hables de la luna, no hables de la rosa, no hables del mar. Habla de lo que sabes. Habla de lo que vibra en tu medula y hace luces y sombras en tu mirada, habla del dolor incesante de tus huesos, habla del vértigo, habla de tu respiración, de tu desolación, de tu traición.»

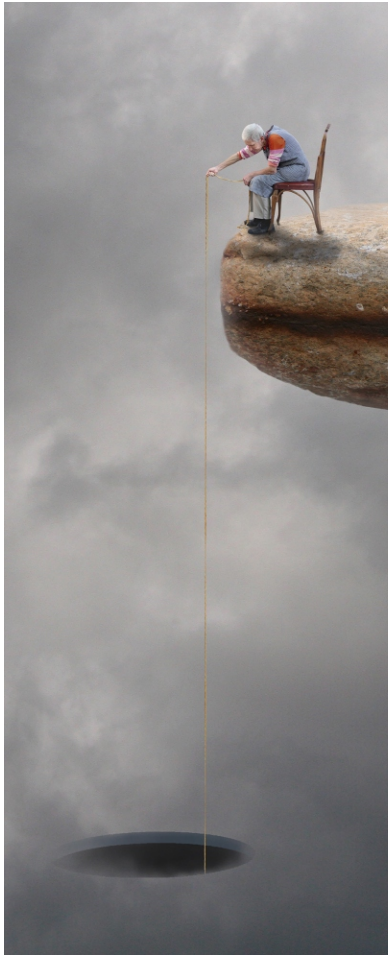
Extracción de la piedra de la locura (1964)
Alejandra Pizarnik

El filòsof Roland Barthes sostenia que qualsevol imatge conté un elevat nombre de missatges diferents. La necessitat d'adaptar aquesta evidència a la creació contemporània resulta imprescindible. En aquest sentit, els darrers treballs de Jordi Urbón s'inscriuen en un joc dialèctic amb la imatge que desborda els límits convencionals de la interpretació. No només la ressonància simbòlica i el caràcter emblemàtic dels elements que conformen la seva obra conviden a no constrènyer les possibles visions, sinó que la riquesa narrativa dels seus quadres apunta cap a la diversificació dels significats.

Assistim a imatges *surreals* de personatges dins de mons ficticis, amb certs matisos desoladors, carregats de contingut i expressivitat, que aboquen l'espectador a construir el seu propi relat. Aparentment, podrien semblar escenes completament fora de la realitat, però el cert és que, tot i el seu caràcter fictici, es mouen en un territori que no ens és gens aliè. Els personatges es projecten en indrets inquietants i els elements onírics de què es nodreixen semblen dirigits a remoure les interioritats més profundes de l'ésser humà. És així com Jordi Urbón fa de l'art un instrument per a l'exploració de nous estats de consciència.

Des d'una minuciosa dicció plàstica, Urbón desenvolupa un llenguatge propi a partir de l'exploració de diferents tècniques i de la dissolució de l'hegemonia d'una sola eina artística. Si bé la incursió de l'artista en els mitjans digitals podria fer pensar que ha abandonat la pintura, el cert és que el lligam amb tot allò pictòric no desapareix, sinó que es desplaça cap a noves estratègies de treball. Amb aquest gest, Jordi Urbón demostra que els registres pictòrics poden traspasar les fronteres convencionals i, tal vegada, deixar traspuar l'herència pictòrica de segles passats. Així, en el cas que ens ocupa, la utilització de diferents procediments plàstics amplifica les estratègies de representació artística i propicia la transgressió dels límits semiòtics dels gèneres clàssics, per tal d'oferir a l'espectador codis d'interpretació, més enllà dels recursos emprats. L'artista se serveix d'una rigorosa construcció formal, el resultat de la qual novament remet al llenguatge pictòric, amb la finalitat que la tècnica quedi relegada a un segon terme, per tal que la condensació metafòrica que conté cada element emergeixi sense límits coercitius. De fet, la seva manera de treballar s'inscriu plenament en els processos de mestissatge i d'hibridació dels dispositius digitals que impregnen la creació contemporània.

Jordi Urbón crea un espai frontissa que es mou en l'ambigüitat, en el qual convergeixen els aspectes més íntims de la condició humana. Els seus personatges semblen estar situats en una mena de cruïlla, al llindar de l'abisme, en un territori problemàtic, que els aboca a un món desconegut. Certament, podrien representar una metàfora dels nostres temps. La solitud, l'aïllament, la manca de comunicació o el desassossec que travessa l'home contemporani es posen al descobert en una època en què l'individu està condemnat a viure una realitat que el llança al desemparament, a l'inaprehensible. Aleshores, és a partir de la profunda imbricació entre les vivències més individualitzades del subjecte i la seva projecció cap a l'entorn, que l'obra expressa les fractures de l'ésser humà.

Sèrie *Carmen*
S/T (fragment), 2007
60 x 90 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

És davant d'aquesta necessitat de fer ressorgir en l'individu la seva capacitat per desencadenar una consciència que li permeti rehabilitar altres mons, que l'artista condueix l'obra cap a la recuperació d'esferes pròximes a l'inconscient. Intuïm reminiscències d'una gramàtica pròpia del surrealisme i de l'absurd, que s'encamina a deixar fluir els ritmes poètics de l'inconscient i les veus profundes de l'ésser humà.

D'alguna manera, el treball d'Urbón desafia els models imitatius que parteixen d'imatges per a les quals l'espectador ja té una experiència preconcebuda i uns arquetips assimilats. El context escenogràfic en què recrea els seus personatges i els elements que incorpora en els seus quadres actuen precisament trencant les lectures convencionals a fi de propiciar associacions inusitades. Així, es lliura a un joc imaginatiu entre el real i l'irreal, des del qual s'intueix una interioritat dolorosa, confessional, reflexiva, no exempta de tocs d'humor. Sentim l'obscura presència del símbol en les pedres, els embuts, les oques..., que recreen un món misteriós, on el refugi està construït d'ombres incertes. En definitiva, ens enfrontem a un atlas humà forjat d'un subjecte que fuig i es refugia en si mateix, en un anar i venir de l'ésser cap endins i cap enfora, que bé podria ser el reflex d'una tortuosa escissió entre el més íntim del subjecte i el cos social en què es veu obligat a viure.

Sèrie *Carmen*
S/T (fragment), 2007
60 x 90 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*
S/T (fragment), 2007
60 x 90 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*
S/T, 2007
60 x 90 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*
S/T, 2007
60 x 90 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*

S/T, 2008

150 x 150 cm

Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*
S/T, 2012
150 x 150 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

Sèrie *Carmen*
S/T, 2009
34 x 92 cm
Pintura digital - Collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*
S/T (fragment), 2008
34 x 92 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*
S/T (fragment), 2010
34 x 92 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Série *Carmen*
S/T, 2010
40 x 40 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre paper

Sèrie *Carmen*

S/T, 2009

200 x 146 cm

Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

Sèrie *Delirium*
S/T, 2009
150 x 150 cm
Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

Sèrie *Delirium*
S/T, 2013

150 x 150 cm

Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

Sèrie *Delirium*

S/T, 2009

150 x 150 cm

Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

Série *Delirium*
S/T, 2011

150 x 150 cm

Pintura digital - collage fotogràfic sobre tela

Jordi Urbón va néixer a Puigcerdà l'any 1962, encara que ja fa anys que ha fixat la seva residència a Ripoll, on també té l'estudi. Es va graduar en pintura a l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic, i es va especialitzar en tècniques de gravat i serigrafia.

Urbón és un artista polièdric que, al llarg de la seva trajectòria artística, ha estat capaç de cultivar diferents registres en funció d'allò que ha volgut representar. Ha treballat amb la pintura matèrica (encàustica), l'escultura tradicional, les instal·lacions o el *ready-made* (objecte trobat), i l'any 2006 va començar a experimentar amb programaris digitals. Actualment, segueix practicant diferents disciplines, encara que en el seu darrer període creatiu (centrat en grups d'obres seriades i temàtiques) utilitza, majoritàriament, la pintura, la fotografia i el collage digital.

Ha realitzat una gran quantitat d'exposicions individuals i col·lectives a Catalunya, el País Basc, València, Madrid, Andalusia, Astúries, Andorra, França, Polònia i Berlín, ha participat a la XVI i XVII edició de la QUAM i a la biennial Thambos 3, i ha aconseguit premis i mencions destacats, com ara el premi de la XI i XII Mostra d'Art Contemporani Català, el Premi Nacional de Pintura Juan Ramón Masoliver, la menció honorífica al Saló Internacional de Lousa, la menció honorífica al Certamen de Pintura del Ministeri de Foment i el primer premi del XXI Concurs Internacional de Pintura organitzat pel Cercle de Belles Arts de Lleida, entre d'altres.

249

250

Carthero

Diputació de Girona

